

דוד יזידי היקר

אתה הלכת מאיתנו, גם סכודניצה הלכה.
היית השריד הבוגר האחרון, הכרת את כל יהודי סכודניצה וכל סכודניצאי הכיר אותך.
ידעת כל סמטה וכל בית סכודניצה, כפי שידעת כל בית של סכודניצאי בארץ.
היית הגב שכולנו נשענו עליו, כולנו ידענו שיש למי לפנות והוא יעזור.
אני זוכר את היום לפני 53 שנה, כשאבי נפטר. הראשון שהגיע היה דוד.
אתה זכרת היטב את ברית המילה שלי כפי שזכרת כל אירוע שהתרחש בסכודניצה.
לא עברת את השואה, הגעת לכאן עם הצבא הפולני ומאז כל יוצאי סכודניצה ידעו את
הכתובת שלך ואתה ידעת את כתובתם.
דוד, החיים שלך לא היו קלים. בן שנפטר בשיא פריחתו, רוב בני משפחתך נרצחו בשואה,
צפורה שהייתה מאוד חולה בימיה האחרונים, חתן שנפטר בגיל צעיר מדי.
משענתך האהובה והחזקה הייתה דבורה הבת ועכשיו היא תהייה עמוד התווך של המשפחה
ותדאג לשמור על הקשרים עם יוצאי סכודניצה.
דוד, אותך פגשנו לפני מספר ימים ושום סממן של זקנה לא הורגש עליך. היית צלול עד הרגע
האחרון. גם זו נחמה.
נדאג שכל צאצאי סכודניצה יידעו את דוד רובינשטיין שוהם.
יהי זכרך ברוך.

מילק וכטל, אוגוסט 2012.